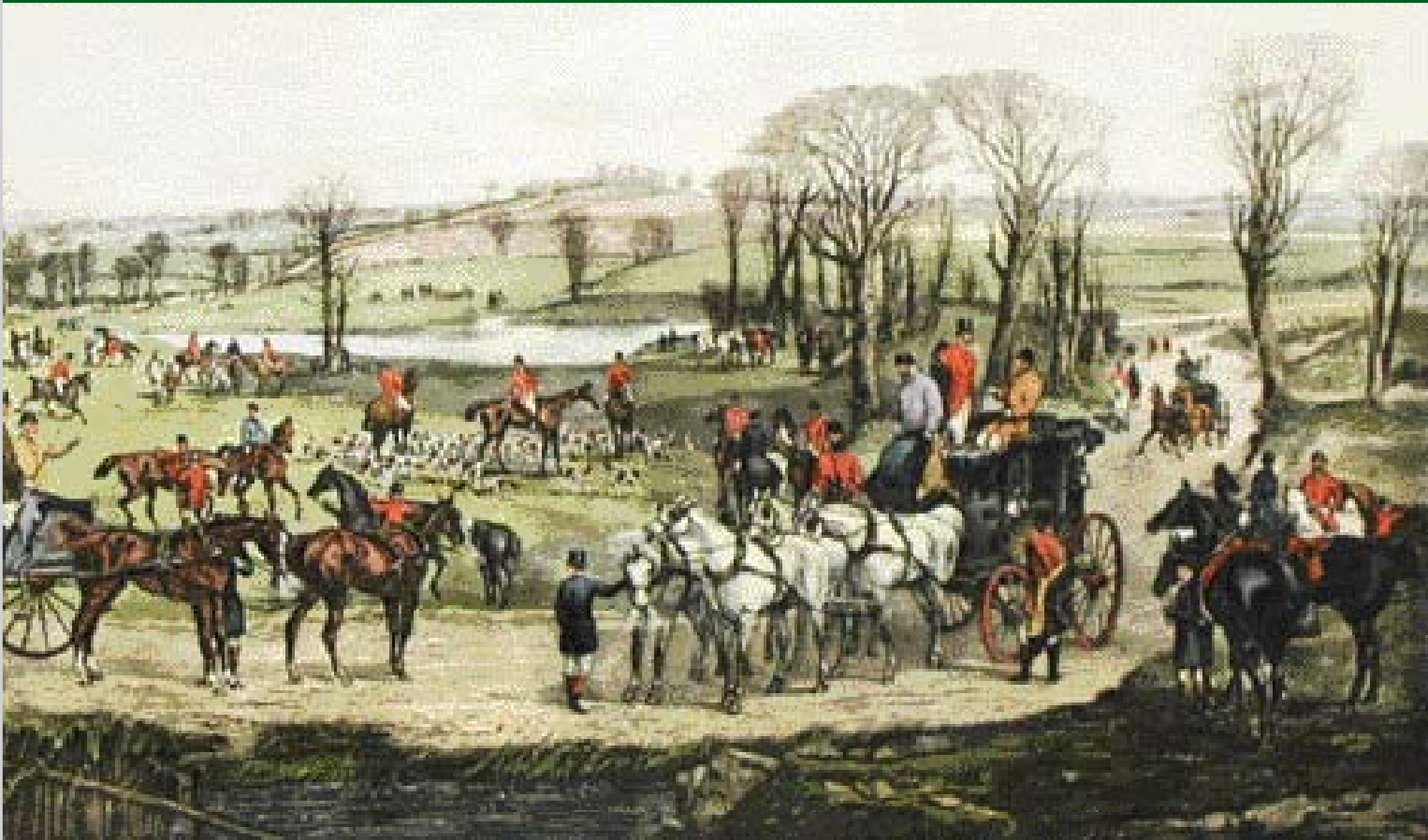

Niets nieuws onder de zon...

'The Meet'

Deelnemen aan de jacht is een 'way of life', een tijdverdrijf en een sport. Volgens kenners een noodzakelijk gebeuren, tot kunst verheven. Volgens anderen een wreed en onnodig spel. Maar voor iedereen een prachtig stuk cultuurhistorie, met regels en etiquette, met kledingvoorschriften en tradities. Met onveranderde gebruiken door de eeuwen heen zoals bijvoorbeeld 'The Meet'...

- *The Meet* op een gravure van George Hunt naar een schilderij van Henry Alken (1785-1851). Een groot jachtgezelschap dat zich op een open plek in het jachtterrein verzamelt. De koetsen met de volgers staan al klaar.

Nationaal bekend

In Engeland – hét land waar jagen al eeuwen een wezenlijk onderdeel vormt van de geschiedenis en het leven op het platteland – voegt de jacht een groot aantal uitdrukkingen

aan het taalgebruik toe, waarvan de meeste in ons land zijn overgenomen. Zo spreekt men over het *pack* als de meute honden wordt bedoeld, over de *covert* om dicht struikgewas aan te duiden, over de *huntsman* als men

spreekt over de man die de honden dirigeert en begeleidt en over de *meet* als men de ontmoetingsplaats bedoelt, waar de jagers, voor de jacht, bij elkaar komen. Niet de jagers worden *hunters* genoemd, maar hun jachtpaarden; de

• *The Meet van de Old Berkeley Hunt bij Hughendon Manor in Hughenden, Buckinghamshire, december 1959. (Foto: Ronald Goodearl).*

woord wet is. Zonder diens toestemming zal geen jager het in zijn hoofd halen bij de *meet* te vertrekken.

In de buurt van de pub

The Meet is in de achttiende eeuw bijna altijd een open plek in het land die een groot jachtgezelschap met paarden en honden kan 'herbergen'. Later, in de twintigste eeuw en ook in onze tijd, is er aan die traditie van de *meet* niets veranderd. Maar in plaats van in het jachtterrein verzamelt men zich nu ook in de straten van een plattelandsdorpje, niet zelden in de buurt van de pub. Misschien niet alleen uit praktische overwegingen, maar ook om de bevolking te laten meegenieten van het spektakel met de paarden en de honden.

Veel is veranderd, de kleding van de ruiters, de samenstelling van het jachtgezelschap en de jacht op de vos heeft plaatsgemaakt voor een sleepspoor (de slipjacht). Maar de *meet* als startpunt is vandaag de dag niet veel anders dan in de achttiende, negentiende en twintigste eeuw, de bloeitijd van de volgjacht te paard. Inderdaad, niets nieuws onder de zon... ◀

jacht is de *hunt* en jachtverenigingen dragen veelal de naam van de eigenaar van de gronden of zijn genoemd naar het gebied waarin men jaagt.

In Nederland kennen we bijvoorbeeld, de *Veluwe Hunt* (1947), de *Jachtvereniging Soestdijk* (1964) en de *Midland Hunt* (1985). In Engeland zijn de *Belvoir Hunt* (1750) en de *Duke of Beaufort's Hunt* (1728) nationaal bekend. Het pack Foxhounds van de *Berkeley Hunt* dateert al van de twaalfde eeuw!

In 2000 bestaan er, volgens *Bailey's Hunting Directory*, in Engeland 330 erkende packs, waarvan er tenminste 16 van vóór 1750 dateren.

The Meet

De voorbereidingen voor een jacht te paard zijn net zo belangrijk als de jacht zelf. De paarden en honden moeten worden getraind en fit zijn, en de zadels en het tuig in optimale conditie worden gehouden. Van de jagers wordt verwacht dat zij verschijnen in de voorgeschreven kleding, die onberispelijk in orde moet zijn. Tot slot wordt ook de plaats van samen-

komst – de *meet* – bekend gemaakt.

The Meet is een onderwerp dat talloze keren op Engelse prenten, schilderijen en gravures wordt afgebeeld. Kleurrijke afbeeldingen met paarden en om hen heen, onveranderlijk, de honden. Bij de *meet* is iedereen is een tikje ongeduldig – zeker de honden – en wacht men op het startsein van de *Master*, wiens

• *The Meet van de Duke of Beaufort's Hunt bij Worcester Lodge in Gloucestershire (2006). De geschiedenis van de Foxhounds van deze Hunt dateert van 1640; het is één van de oudste en grootste meutes in Engeland.*